

Ina & Gerard & Willemijn van Opstal in Ierland

Hoi allemaal,

Op 13 April ben ik samen met Gerard en onze jeugdgroep naar Moldavië geweest op een Mission Trip. Het was een geweldige tijd waarin ik veel dingen heb gezien en heb geleerd.

Toen we eindelijk aankwamen in Chisinau na een lange reis van 13 uur, waren we allemaal uitgeput en mochten we gelukkig gewoon lekker niksen. De volgende dag hadden we op de OM-basis kerk en training. We leerden over de cultuur van Moldavië, de gewoonten van de mensen en wat we konden verwachten in het dorpje waar we later die dag heen zouden gaan. Rond 1 uur waren we onderweg naar het dorpje Cobilea dat ongeveer 2 ½ uur verderop lag. Daar was een baptistengemeente. Er wonen ook permanent 5 OM'ers waarmee we samen gingen werken. Toen we aankwamen moesten de meiden omkleden want we moesten een rok dragen. De kerkdienst werd geleid door onze

jeugdgroep en alles werd vertaald want weinig mensen daar spreken Engels (iets wat best wel moeilijk was tijdens de week). Na een lange dag van reizen konden we eindelijk gaan slapen, ik sliep met twee andere meiden op een slaapkamer. Ik vond het eerst niet heel erg leuk aangezien zij beste vriendinnen zijn en ik kende hun niet heel erg goed. Toch merkte ik door de week dat ik meer vriendinnen met hun werd en ik kan nu echt zeggen dat ik twee nieuwe christelijke vriendinnen heb die ook bij mij op school zitten.

Elke ochtend begon met praktisch werk, verschillend elke dag. Op maandag hielp ik met het uitruimen van een oud huis wat achter de kerk stond. Het was echt leuk om te doen want we kwamen allemaal oude dingen tegen uit

de tijd dat de sovjets in het land waren. De lokale mensen konden ook allemaal verhalen vertellen over die oude spullen. Op dinsdag en woensdag hielp ik in de keuken. Dat was wel een aparte ervaring, want de vrouw die kookte sprak geen Engels. Het was moeilijk, maar met gebarentaal kom je verbazingwekkend ver! Ik merkte dat het helpen in de keuken, het serveren echt iets is waar ik van geniet en dat dat ook een manier is hoe ik God kan eren en de mensen om me heen kan helpen. Op donderdag ben ik op huisbezoek geweest bij twee mensen. Dat is iets wat het team daar vaak doet. Ik voelde me eigenlijk een beetje nutteloos aangezien we zelf niet konden communiceren met de mensen, maar ik kon wel baby's vasthouden en vooral genieten van hoe blij je die mensen kon maken door alleen maar langs te komen, om te laten zien dat je met hun meeleeft.

's Middags deden we kids-clubs in twee verschillende dorpjes. Een dorpje had maar 30 kinderen terwijl er in het andere dorpje makkelijk 80 kinderen waren. We hadden ons team verdeeld in tweeën en zorgden dat overal genoeg tolken

mee waren. Ik heb echt ontzettend genoten van het kinderprogramma, ik hielp bij de spelletjes en het schminken. Ook hier zag ik hoe blij de kinderen al waren dat je er was. Ze genoten gewoon al van het feit dat je tijd nam om er te zijn. Het was cool om te zien hoe dankbaar ze waren om de kleinste dingen. Ik wil net zoals zij dankbaarder zijn voor de kleine dingen die ik heb en krijg in het leven. Iets wat ik heel lastig vond was dat al deze programma's heel flexibel waren terwijl ik dan heel erg loop te stressen of alles wel op tijd klaar is. Ik heb geleerd dat ik er wel goed in ben om dat soort programma's te organiseren, maar ik heb ook geleerd om op meer momenten op God te vertrouwen, dat alles goed komt en dat alles volgens Zijn plan gaat, niet dat van mij en dat Zijn plan altijd stukken beter is.

Een van mijn hoogtepunten van de trip was een gesprek wat ik had met een meid van onze jeugdgroep. Ze is atheïst en ik heb een uitgebreid gesprek gehad over Gods plan voor ons en over Zijn terugkomst. Ik weet dat allebei de teamleiders ook al meerdere gesprekken met haar hebben gehad over God en wat Hij heeft gedaan voor ons. Op de laatste avond in het dorp hadden we een kampvuur en toen bekende ze dat ze veel heeft nagedacht over al de dingen die ze die week heeft geleerd en dat ze zo dichtbij is om God aan te nemen als haar Redder. Dat was echt supercool om te horen!

Op vrijdag gingen we terug naar de OM basis in Chisinau. Ik mocht samen met 5 anderen met het openbaar vervoer. Het was een saaie busrit, want in Moldavië is het de bedoeling dat je stil bent in een bus. Dus als je wilt praten is het

meer fluisteren. Daarna had je de stadsbus, wat meer minibusjes zijn met ongeveer 12 zitplaatsen en daar werden dan zoveel mogelijk mensen ingedrukt. Was best wel grappig en een echte culturele ervaring. Op de OM basis hadden we een evaluatie waar we moesten praten over dingen die we over elkaar hebben geleerd en over onszelf. Het was echt wel cool om te horen hoe anderen God hebben zien werken door mij.

Na deze week was ik echt uitgeput, maar het was ook een ervaring die ik nooit zal vergeten!

Liefs van Ina

In de eerste week van de paasvakantie ben ik

met de jeugdgroep naar Moldavië geweest. Toen ik van deze missiontrip hoorde had ik gelijk het idee om mee te gaan. Ik wilde graag mee om van een andere cultuur te leren maar ook om mijzelf beter te leren kennen in een vreemde omgeving.

We vertrokken op vrijdagavond om 11 uur en kwamen in de loop van zaterdagmiddag aan in Moldavië waar we werden welkom geheten door het OM-team daar. Het avondeten stond al klaar en na het eten was er gelijk een training. Op zondag volgde nog meer training over cultuur en evangelisatie. Na de lunch gingen we eindelijk naar het dorpje Cobilea waar we de rest van de week zouden zijn. Daar hadden we ook de kerkdienst die wij mochten verzorgen. Alles wat wij zeiden moest natuurlijk vertaald worden waardoor de dienst best lang duurde.

Op maandag zou het echte werk beginnen. We begonnen elke dag met stille tijd met God, daarna gingen we aan het werk. Ik heb geholpen bij het roestvrij maken van het hek wat rond de kerk stond. 's Middags hebben we voorbereidingen gedaan voor de kidsclubs die we op woensdag en donderdag zouden doen. Na het avondeten hadden we nog even tijd voor onszelf, daarna ging ik samen met een andere jongen naar het gezin waar we de hele week

zouden slapen. Zij waren bereid om voor een week een van hun kamers op te offeren zodat wij konden slapen. En dat was echt een opoffering, wat zijn de huisjes klein daar! Er waren drie ruimtes: keuken, woonkamer en slaapkamer en in elke ruimte stond een bed dus waren het eigenlijk drie slaapkamers. Op dinsdag gingen we verder waar we maandagochtend gebleven waren en 's middags gingen we de kidsclubs doen. We waren in twee groepen, iedere groep in een dorpje. De kinderen vonden het geweldig! Ook al is er een taalbarrière, de kinderen vonden het niet minder leuk en ook wij vermaakten ons. Na afloop van de kidsclub bleven er nog wat oudere jongens rondhangen, daar hebben we toen nog volleybal mee gespeeld. Op woensdag mocht ik mee op huisbezoek, wat een belevenis was dat! We kwamen vast te zitten met de bus op het erf

van iemand die we wilden bezoeken. Na veel duwen en trekken kwam de bus eindelijk los maar was het erf wel vernield. Als schadevergoeding gaven we de vrouw een boodschappentas met eten. Daar was zij zóóó blij mee! Haar broer was ziek en had geen geld meer voor eten, nu kon zij hem blij maken met eten. Het is zo bijzonder om te zien hoe God op wonderlijke manieren voorziet in wat mensen nodig hebben. Donderdag mochten we weer praktisch werk doen en 's middags weer een kidsclub. De dag sloten we af bij een kampvuur, rond het kampvuur kreeg iedereen de mogelijkheid om te delen wat je geraakt had die week en om elkaar te bemoedigen. Vrijdag reisden we terug naar Chisinau en hadden we tijd om de stad te bezichtigen en souvenirtjes te kopen. Zaterdag was weer een lange reisdag en ik was blij dat mijn ouders ons om 2 uur 's nachts stonden op te wachten en ik weer heerlijk in mijn eigen bed kon slapen.

Het was een bijzondere belevenis, waar ik veel van geleerd heb. En waar ik andere mensen beter heb leren kennen. Ook heb ik gemerkt dat het niet uitmaakt hoe oud je bent, God kan je gebruiken.

Liefs van Gerard

Vanaf vrijdag 17 mei zijn Ina, Gerard, Willemijn, Irene en Richard drie weken op bezoek in Nederland. Wilt u meer over hun werk en leven in Ierland horen, nodig hen dan uit voor een presentatie in uw kerk of op uw Bijbelstudiekring. U kunt hen mailen via onderstaand emailadres.

Een foto van de wc, van buiten en... van binnen.

